

En uppkomling

BERÄTTELSE FRÅN KUSTLANDET
AV GUSTAF JANSON

(Forts. fr. föreg. nr.)
För knäppt en månad sedan stod han rödd och förlagen — hans egen uppkomling var glömd — framför Maria, nu fanns han allt det där erbjärmsiga på egen förmåga — åtminstone på egen förmåga — var fullkomligt botad. Rak och jämn låg hans ryg, och vid dess slut höjde sig Stora-gårdens ridsmålad manbyggnad, hans brödras egendom.
Han visste precis på förhand, vid vilka punkter han borde vila en stund för att hämta nya krafter. Allting var ordnat och utskakat och ingenting kunde mer förnäma honom att stanna, ingenting som kunde ställa honom i dess värde. Hans predikningar voro stränga och förfärande, nära nog människofientliga. Men han ville bli, trampa i stoffet och härska. Ordet var ett tveeggigt svärd, som där djupa sår, och han svängde sitt vapen utan skonsambet.
Under tiden väkte hans bemägenhet att ställa sig själv högt. Han var ej längre den fattige, förbisede f. d. gardisten, som sökte lycka och fann motgång, han var en man, som höll flera hundra människors andliga väl i sina händer och efter behag öppnade eller tillslut himmelens portar för dem. Också tog han numera ej hänsyn till någon, gick bröstgångens fram, där han fordom gjort långt krokvägar, och höll alla på avstånd från sig. Han småkade maktens sötna och berusade sig därav.
"Mörk, Mörk!" ropade madam Olsson halvt och trängde sig ivrigt fram genom den omgivande skaran, som endast motvilligt lämnade henne rum. "Ja, har någonting att säga honom?"
"Ja, min vink drogo de andra sig undan och hon viskade hastigt i hans öra.
"Johansson vill komma till tals med er, Mörk, vore de så redan i kväll."
"Hon förordet ej själv, vad dessa ord inneburo, men Mörk uppskattade dem genast till deras fulla värde. En glädjelyst lyste i hans ögon, men han dolde skickligt sina känslor under en flask av tillgjord likölgiltighet. Efter tänksomhet med ett uttalande, som om hela saken varit en knapp nämnvärd obetydlighet, lät han fingrarna glida genom sitt lems skägg och frågade:
"Har han själv bett er att säga det, madam?"
"Jo men, han har så", försäkrade madam Olsson trovärdigt.
"Må han då komma redan i afton. Nädens dörr står ständigt öppen. En varje botfärdig syndare, som inte hans hustru, som går där med sina händer."
"Hil hi hi", flinade han halvtänkt.
"Rart möte på kvällskvisten, rart möte. Hör du, Mörk, du, de' ja du, som ska' skicka mej te' helvete va' de'. Behöver du inte göra dig besvär, min gubbe lilla, en bra karl hjälper sig själv, hi hi hi."
"Tig, förtappade!" dundrade Mörk hotfullt.
"Tig va' de' ja, tig!" upprepade den druckne skratrande och försökte härmad honom. "Hör du, du, de' borde du säga åt karingen min i stället, hon lät va' en rejäl uppsträckning, för hon lät rart allting gå vind för väg där hemma i ger tusan va' ja säger. Nå nå, gör hon de', så ska' väl ja och ha rättigt, det att få mej en liten minnstrasjon på mitt sätt, begriper du. Hör du, Mörk, var' ä' karingen, säj! Ser du, ja skulle all' säga henne ett par vänliga ord, ja känner mej ett hjugad te' de' nu."
Mörk sköt honom lugnt åt sidan, men den Sven Ersson hade redan upp-täckat sin hustru och glömde allt annat vid hennes åsyn. Hon stod orörlig med sammanknåpade händer och bad halvögon en varm blick för mannens frälsning.
"Si där ä' hon ja", lallade arrendatorn och tog några steg framåt. "Tätt breve Mörken finns hon alltid, de' ser min själ ut som ni två vore hoptråkade hi hi hi. Men nu följer du mej hem, så nycke' du vet de'!" skrek han och grep tag i hennes armar för att dra henne med sig.
"Jesus, Ersson, du nycke' ja", viskade hon lämsligt, dock ej lägre än till flera personer hördet henne.
"Ja ska' min själ nycke' de' gull ä' bla", ropade arrendatorn, som med drucknas vanliga lättbet övergick från en snipstämning till en annan.
Nu fann Mörk, att det gick för långt. Utan att visa någon rädsla ställde han sig mitt för Sven Ersson stumt fixerande dennes upphettade ansikte.
Arrendatorn blinkade slappt och försökte möta hans genomträngande blick, men ruset hade redan brutit hans krafter. En dunkel aning om, att han stod som en stackare inför dessa människor, förbittrade honom, och han gjorde, då ingenting annat återstod, en sista ansträngning att rädda situationen genom en fräckhet.
"Va' hin glör du på?" skrek han isket. "Vill du slåss så säj bara ifrån! Tjo hej, ingen rädder här, nu ä' du tro." — Han gestikulerade villt med armarna och gjorde några krumpramp, under det att Mörk orörlig som fört stadigt höll sina ögon fastade på honom.
Per Olsson och ett par karlar till närmade sig för att hjälpa Mörk, som ej tycktes ännu försvara sig, men innan de hann göra något, sjönk Ersson ihop som träffad av åskan och sträckte raktling ut sig på marken. Ruset hade brutit den sista återstod av hans förlamade vilja, och förr än de ly katts hejda honom, låg han

mjukt nedbränd i en snödriva med fötterna betydligt högre än huvudet.
"Ett under, ett under", sorlade de skrämde kvinnorna, medan mannen häpnadsträdd såg på Mörk och på Sven Erssons kropp. En djup tyttad, endast stord av drucknens regelbunden andedrag, uppstod och övillkorligen smög sig den tanken över de kringstående, att en högre makt ingripit och hjälpt sin tjänare.
Mörk dolde ett leende i skägget och sade ömsäkert, innan han gick vidare:
"Tagen värd om den förtappade, bröder!"
En blick innehållande gränslös beundran och hängeten följde honom från den druckne hustru. För henne var han efter denna stund icke blott predikanten, som skakade hennes inre, han var mer, han var förlösaren personifierad.
Något som liknade försiggick inou alla dem, som sätet uppträdde. Ehuru alla mycket väl förstod, att Erssons ras varit anledningen till hans fall, lyckades de likväl ej frigöra sig från den inbillningen, att några övernaturliga inträffat. I svärsmak härryckning hängde kvinnornas ögon vid den avgående lärarens läppar och stumma gingo de från stället, där några karlar drojde kvar för att bära drucknen hem.
Utänför Per Olssons gård stannade hopen för sista gången denna afton. Mörk utbytte handelslag och hälsningar med de flesta och skred sedan omgiven av de utvalda upp mot byggnaden, i vilken de, som ännu icke visat sig värda denna utmärkelse, avundsjuka och knotande såg dem inträda den ena efter den andra.
Madam Olsson, som sprungit före, mottog gästerna i salen. Tysta och stillsamma togo kvinnorna plats på stolar och bänkar, medan Mörk lugnt satte sig mitt i kretsen och utan föregående inledning läste upp tvänne kortare, lärrika berättelser ur en medhavt andaktsbok. Han såg det ej, men han visste, att alla ögon sökte honom, och han njöt därav. Hans något sträva och okolade röst klingade entonigt, nästan sömngångna i det stora, nästan upplysta rummet, men alla stoto orörliga och ansträngde sig till det yttersta för att ej låta ett enda ord gå förlorat.
När han läst de bägge berättelserna till slut, slog han ögon boken och rätade ut sin gestalt, ihop boken.
"Låt oss nu i frid ä' endrätt dricka en kopp kaffe, innan vi skiljas denna välsignade afton."
Som om hon blott väntat denna signal, skyndade madam Olsson till spisen och lyfte den putrande kaffepannan från elden. En lång stund hördes ingenting annat än kopparnas slammer mot faten och tennsedarnas matta klingande, men snart löste den svarta drycken tungan, och samtalen började.
I dåsig välförfinande lutade Mörk sig mot stolens ryggstöd. Till vänster om honom satt Anna. Hon grepp ej, hur det kom sig, och hon mötte göra vad som helst, alltid blevo de grannar. De andra tycktes genom en myst översensomlighet hava enats om, att de två skulle placeras sida vid sida. Anna kände sig både smickrad och missnöjd däröver, dock mest det senare, men förmodade ej andra det. Hennes barnsliga fätan kiltades av denna utmärkelse, som alla eftersträfvade, men ingen vågade tillägna sig, och Mörks ömlympta ansträngningar att visa sig uppmärksam, närade henne ofta att rotna. Det oaktat var hon långt ifrån nöjd, predikantens sätt mot henne skilde sig för märkbart från hans uppförande mot andra. Också utbytte de äldre kvinnorna menande blinkningar, vilka åsyn mot stolsens ryggstöd, vilka åsyn Hon anade, vad detta innebar, och visade stundom en svag oppositionellitet, men den var i alla händelser så obetydlig och intetsäskande, att en var ansåg dess yttirningar härleda sig från en helt naturlig blyghet, och gummor viskade mysande:
"Så där sjåpa flickorna se' alltid, när de riktigt vilja snärja en karl."
Mitt emot Anna hade system fått sin plats. Nu som alltid på sista tiden vilade något dysstert och hatfullt över hennes markerade drag, och till emellan sköt under de halvtalva ögonlocken fram en blick, som flentig nitade sig fast vid Annas ansikte för att sedan Angertull och spjorande glida bort till Mörk.
Efter den snöpliga utgång hans frieri till hade Mörk gripits av en viss fruktan för Marias oberäkneliga vilsne. Han gick helst ur vägen för henne och antydde aldrig med ett ord, att han blivit både stött och förvånad över hennes häftiga vredsutbrött. Maria var honom tacksam för denna finkänslighet och laktrog sig själv på ett sätt, som skulle givit en annan än Mörk mycket att fundera på. Men han var ingen människokännare och drodde, att allt stod på den gamla foten, sedan utan åter blivit lugn. Hennes lägnade blekar besvärade honom väl ibland, men då hon så nora aktade sig att säga något, styrktes han i sin tro.
Maria hade blott sett en sak: att hennes häftighet retat honom. Hon bemodade sig följaktligen att dämpa glöden i sitt inre och genom en hundlik tillgivenhet, som hon icke ens försökte dölja, men som han aldrig märkte, vinna tillbaka vad hon förlorat. Instinktligt anade hon, att det mellan dem låg en oöverstiglig klyfta, men hon ville helt enkelt ej se den. Blott Anna ej funnits, skulle hon varit hans, det trodde hon fullt och fast, och därför bemodade hon sig utslutande om en sak: att skilja dem från varandra.
Mörk mer anade än såg hennes försök, men han var ej den man, som vek ett enda steg åt sidan från den en gång utstakade vägen, allra minst för vad han ansåg vara en elak kvin-

nas nycker. Att Maria verkligen på fullt allvar kunde skada honom, då det gällde, fann han otänkbart.
Denna afton var samtalen livligare än vanligt. Utprödat på landsvägen diskuteras ivrigt, så mycket bättre som det gav anledning till en mängd beklaganden och småstyga anmärkningar. Madam Ersson blev ej skånad, ehuru hon visat sig vara en av de trognaste bland de trogna, men mannen var en fläck, som outplånligt häftade vid henne.
Ju längre det led fram på kvällen, dess oftare såg Mörk mot dörren. Då klokan slog åtta började han nervöst tramma på bordskivan och fortsatte därmed en stund, tills han tvärt reste sig och mumlande gick några slag över golvet.
Kvinnorna tyttade ögonblickligen, sådan hade de aldrig sett Mörk förr. Frågande ögonkast utbyttes till höger och vänster och bevarades med deltagande ruckningar på huvudena. Då ingen tycktes veta något om anledningen till hans misshumor, sågo alla bort till madam Olsson, som modstulpen krypt ihop i en vrå vid spisen, ångrade att hon sagt någonting om Johansson.
Tyttanden kändes tung och tryckande, ögonkast blev mer och mer talande, och slutligen sågo alla bort mot spisen, medan samma fråga brände varje tunga.
"Va' har hon gjort?"
De erhöilo aldrig något svar. Ytterdörren öppnades öfvermodat, en kall pustbrusade genom det kvava rummet, och på tröskeln visade sig handelsmannens hustru. Bakom henne skymtade en bred skugga fram ur förtussens halvduk.
Mörk stannade mitt i sin promenad och madam Olsson viskade glädjestrålrande namnet Johansson till sina närmaste grannar. Ciskningarna förtjändades, gingo runt omkring bordet och möttes upp hos Anna, där de dogo av brist på näring.
Det var verkligen Johansson, som trevande och förlagen skruvade vid dörren. Den tjocka handelsmannen såg på långt när ej så myndig och befallande ut som vanligt, men då Mörk vänligt gick emot honom sken han upp; han hade hela tiden fruktat, att predikanten ämnat fördömliga honom.
Kvinnorna viskade alltjämt, och Mörk drog triumferande gåsten med sig tvärt över golvet, så att alla skulle se honom. Handelsmannen struttade motvilligt med, bugade sig, som om han ståt vid sin skid, hostade och bet i sina köttiga, blodröda läppar.
"Ja, tack nu, go' vänner för en väl-signulerik dag!" sade Mörk, när han visat sitt byte för alla. — "Gån nu i frid, jag har denna afton mycket att göra."
Aven utan den talande blick, han vid dessa ord kastade på Johansson, skulle de förstätt honom. Doras irriterades med jubel och förtröstan, den goda saken gick framåt, en ny själ var vunnen. Alla bjödo god natt på en gång och pingo, ivriga att få berättita den stora nyheten: Johanssons omvändelse.
Mörk var så glad, att han icke ens växlade den sedvanliga handtryckningen med de gående, hans triumf var för väldig och öppnade en rad av framtidsperspektiv, som bländade honom.
Anna var den första, som skyndade ut. Hon hade lagt märke till systemets ögonkast och pinats därav. Hon hade dragit sina slutstråk och funnit Maria mer värdsligt sinnad än det antod just hennes systor. Hon önskade att någonting måtte böja hennes hårda sinne, men själv kände hon sig sprittande glad över att få träda ut i den friska, kalla luften under himlavalvet, och att hon skulle gå ut och frosten bet i näsa och kinder.
Så snart alla avlägsnat sig, stack Mörk sin arm under Johanssons och sade:
"Vi två ha visst åtskilligt att säga varann, vi gå väl upp te' mitt."
Handelsmannen smålog bifallande och de gingo, lämnande Johanssons hustru och madam Olsson ensamma i salen.
De bägge kvinnorna slogo sig ned vid spisen. De kände, att något skulle hända, och tyttanden föreföll dem riktigt högtidlig. Men madamen var för pratsjuk att titta längre, hon började snart.
"Får Mörken bara en syndare riktigt i sina händer, släpper han honom inte, förrän han blivit omvänd, så mycket kan en då tryggt påstå."
Den blida, bleka kvinnan nickade lyckligt och förhoppningsfullt ett: "Gud gifte, att de' vore så väl!"
Glöden på spishällan faldade och blevo aska, god, kraftig björkaska, av vilken man sedan kunde bereda lut, som tog även de svartaste och största fläckar ur gammalt linne, och uppe på sin hallimåfä kämpade Mörk med djävulen ov en förhårdad själ, som vädnades och vred sig under hans härdhända angrepp. Men Guds sanna ord äro en stark lut, och tvättar även de grigaste själar rena, och handelsmannen lovade slutligen att kasta bort den gamla, syndfulla Adam och ikläda sig en ny människa.
Men där nere suto de bägge kvinnorna fortfarande och stridade på yden, som lågorna förvandlade till aska. Så flammade ett litet klot till, lyste som ett vargmo, mot årlens sotiga bakgrund och slocknade.
(Forts.)

nas nycker. Att Maria verkligen på fullt allvar kunde skada honom, då det gällde, fann han otänkbart.
Denna afton var samtalen livligare än vanligt. Utprödat på landsvägen diskuteras ivrigt, så mycket bättre som det gav anledning till en mängd beklaganden och småstyga anmärkningar. Madam Ersson blev ej skånad, ehuru hon visat sig vara en av de trognaste bland de trogna, men mannen var en fläck, som outplånligt häftade vid henne.
Ju längre det led fram på kvällen, dess oftare såg Mörk mot dörren. Då klokan slog åtta började han nervöst tramma på bordskivan och fortsatte därmed en stund, tills han tvärt reste sig och mumlande gick några slag över golvet.
Kvinnorna tyttade ögonblickligen, sådan hade de aldrig sett Mörk förr. Frågande ögonkast utbyttes till höger och vänster och bevarades med deltagande ruckningar på huvudena. Då ingen tycktes veta något om anledningen till hans misshumor, sågo alla bort till madam Olsson, som modstulpen krypt ihop i en vrå vid spisen, ångrade att hon sagt någonting om Johansson.
Tyttanden kändes tung och tryckande, ögonkast blev mer och mer talande, och slutligen sågo alla bort mot spisen, medan samma fråga brände varje tunga.
"Va' har hon gjort?"
De erhöilo aldrig något svar. Ytterdörren öppnades öfvermodat, en kall pustbrusade genom det kvava rummet, och på tröskeln visade sig handelsmannens hustru. Bakom henne skymtade en bred skugga fram ur förtussens halvduk.
Mörk stannade mitt i sin promenad och madam Olsson viskade glädjestrålrande namnet Johansson till sina närmaste grannar. Ciskningarna förtjändades, gingo runt omkring bordet och möttes upp hos Anna, där de dogo av brist på näring.
Det var verkligen Johansson, som trevande och förlagen skruvade vid dörren. Den tjocka handelsmannen såg på långt när ej så myndig och befallande ut som vanligt, men då Mörk vänligt gick emot honom sken han upp; han hade hela tiden fruktat, att predikanten ämnat fördömliga honom.
Kvinnorna viskade alltjämt, och Mörk drog triumferande gåsten med sig tvärt över golvet, så att alla skulle se honom. Handelsmannen struttade motvilligt med, bugade sig, som om han ståt vid sin skid, hostade och bet i sina köttiga, blodröda läppar.
"Ja, tack nu, go' vänner för en väl-signulerik dag!" sade Mörk, när han visat sitt byte för alla. — "Gån nu i frid, jag har denna afton mycket att göra."
Aven utan den talande blick, han vid dessa ord kastade på Johansson, skulle de förstätt honom. Doras irriterades med jubel och förtröstan, den goda saken gick framåt, en ny själ var vunnen. Alla bjödo god natt på en gång och pingo, ivriga att få berättita den stora nyheten: Johanssons omvändelse.
Mörk var så glad, att han icke ens växlade den sedvanliga handtryckningen med de gående, hans triumf var för väldig och öppnade en rad av framtidsperspektiv, som bländade honom.
Anna var den första, som skyndade ut. Hon hade lagt märke till systemets ögonkast och pinats därav. Hon hade dragit sina slutstråk och funnit Maria mer värdsligt sinnad än det antod just hennes systor. Hon önskade att någonting måtte böja hennes hårda sinne, men själv kände hon sig sprittande glad över att få träda ut i den friska, kalla luften under himlavalvet, och att hon skulle gå ut och frosten bet i näsa och kinder.
Så snart alla avlägsnat sig, stack Mörk sin arm under Johanssons och sade:
"Vi två ha visst åtskilligt att säga varann, vi gå väl upp te' mitt."
Handelsmannen smålog bifallande och de gingo, lämnande Johanssons hustru och madam Olsson ensamma i salen.
De bägge kvinnorna slogo sig ned vid spisen. De kände, att något skulle hända, och tyttanden föreföll dem riktigt högtidlig. Men madamen var för pratsjuk att titta längre, hon började snart.
"Får Mörken bara en syndare riktigt i sina händer, släpper han honom inte, förrän han blivit omvänd, så mycket kan en då tryggt påstå."
Den blida, bleka kvinnan nickade lyckligt och förhoppningsfullt ett: "Gud gifte, att de' vore så väl!"
Glöden på spishällan faldade och blevo aska, god, kraftig björkaska, av vilken man sedan kunde bereda lut, som tog även de svartaste och största fläckar ur gammalt linne, och uppe på sin hallimåfä kämpade Mörk med djävulen ov en förhårdad själ, som vädnades och vred sig under hans härdhända angrepp. Men Guds sanna ord äro en stark lut, och tvättar även de grigaste själar rena, och handelsmannen lovade slutligen att kasta bort den gamla, syndfulla Adam och ikläda sig en ny människa.
Men där nere suto de bägge kvinnorna fortfarande och stridade på yden, som lågorna förvandlade till aska. Så flammade ett litet klot till, lyste som ett vargmo, mot årlens sotiga bakgrund och slocknade.
(Forts.)

Are you Bilious?

Don't let it run too long, it will lead to chronic indigestion. In the meanwhile you suffer from miserable, sick headaches, nervousness, depression and all the complications of CHAMBERLAIN'S TABLETS. They relieve fermentation, indigestion — gently but surely cleanses the system and keeps the stomach and liver in perfect running order.

TAKE THESE

At all drug stores, or by mail from Chamberlain Medicine Co., Toronto

Fyra sjukdomar

som förbittra livet för män:
Aderbräck, Blodförgiftning, Nervsvaghet, Urinäkthet.

Ingen Ryggvärk, Ingen Nervositet, Inget Njurlidande, Ingen Dåsigheit, men livlig, energisk, kraftig och säker på sin sak, är varje ung, gammal eller medelålders mans önskan.

Ett Enastående Tillfälle för Män

Denna institution, etablerad av Dr. H. Nelson, har för 32 år oavbrutet gjort Sjukdomar hos Män till en specialitet, och vi äro övertygade om att vi äro mera kompetenta att behandla och bota dessa sjukdomar än någon annan läkare eller specialist i Minnesota. Den enastående framgång vi haft under vår mångåriga praktik bevisar att vi ge den behandling som patienten tillståndet kräver.

OBSERVERA! Vi inbjuda er att besöka oss för fri rådgivning, om ni lider av någon av dessa sjukdomar. Vår examinerande läkare skall med nöje förklara er sjukdom och undersöka er grundligt. Hans uttalande om edert fall kostar ingenting, om ni tager behandling eller ej. Han talar om för er precis vad som fattas, vad som kan göras och vad behandlingen kommer att kosta er.

Vi åtaga oss inga fall för behandling genom korrespondens, men skola med nöje besvara förfrågningar per post.

DOKTOR NELSON CO.

47-49 WASHINGTON AVE. SO., MINNEAPOLIS, MINN.
Kontorstimmar: 9-12, 1:30-6, 6-8; Söndagar, 9-12.

Jag botar män

MEDELS HEM-BEHANDLING.

Det är lika lätt och effektivt att underkasta sig behandling i sitt eget hem som på vårt kontor. Ni kan spara tid och pengar. Ni får den bästa behandling. 25 års erfarenhet.

Specialist på härnackade kroniska och nervsjukdomar.

Vi bota ont i ryggen, nedstämdhet, följt minns förlust av livsmotet och annat, som hindrar eder i edert arbete. Botar även blodförgiftning, njur- och urinrygsjukdomar.

Pris läkaraktid. Skriv efter bok och symptomskema, som sändes i omkärt kuvert.

Svenska talas och skrivs.

Rimligt arvoden.

HINZE MEDICAL INSTITUTE
20 and 22 Washington Avenue, Minneapolis, Minn.

HÖR! DOVA HÖR!

HÖR! DOVA HÖR!

Det finnes hopp för alla dova personer.

The MEGA-EAR PHONE

icke metall eller gummi — icke irriterande. En multiple, augmentering, ljud-samlande

OSYNLIGA GRÖNUPPFINNING

upplifande båda villkoren — telefon och artificiella trumminor, korrigerar brondefekter; ersätter söndriga trumminor.

BORTTAGER HUVUDLJUD ATERSTÄLLER HÖRSELN

Vad är orsaken till Eder dövhet är, huru gammal ni äro och hur många behandlingar som misslyckats, skall Mega-Ear Phone

HJXLPA EDER

ALVIN SALES CO.
Dept. "11"
P.O. Box 56, Winnipeg, Man.

Pris i västra Canada, tullen betald, är \$12.50 kontant.

The Mega-Ear Phone Co. INC.
724 Perry Building, Dept. I, Philadelphia, Pa.

KRAFTA

en av oss utgifven bok på 68 sidor, omhändertande livets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v., den borde läsas af hvarje ung man. Sändes tilltill försigtligt omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref inländer till adressen

ROSENBERG CO., 180 No. Dearborn St., Chicago, Ill., U. S. A.
N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Rooms 209-210, Chicago, Ill.

FT. WILLIAM GRAIN CO., LTD.

208 GRAIN EXCHANGE, FORT WILLIAM, ONTARIO.

har en särskild avdelning för skandinaviska förbindelser. Denna avdelning skötes av den norske konsuln, CARL SORENSEN.

På grund av den nya anordningen av myndigheterna äro speciella fördelar förbudna, och vi ha därför icke till-låtelse att officiellt bjuda på annat än de vanliga villkoren; vi kunna endast garantera noggrann och ärlig be-handling av våra kunders affärer.

Vi ha en SAMPLE MARKET etablerad vid vårt kontor i Fort William, och ha därför anledning till konkurrens anbud på allt vi ha till salu.

Skriv på Eder "Shipping Bill":
"Co Fort William Grain Co., Ltd., Port Arthur."
Notify: Ft. William Grain Co., Ltd., Ft. William, Ont.

Däriigenom få båda stadernas köpare upplysning om samma vagnslast. Om Ni så önskar, kan ni även skriva därpå: "For Sample Trading."
Ni kan skriva till oss på edert eget språk.

Dr. Philip A. Eckman
Skandinavisk Tandläkare

Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till edert tjänst och vill gifva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.

TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT.
ALLT ARBETE GARANTERAS.

Dr. PHILIP A. ECKMAN
Manitoba Hall Block,
293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

Inga plågor på tandläkarkontore

Den gamla fruktan för tandläkaroperation tillhör nu det förtuina. Jag kan utföra hvilken tandläkaroperation som helst så godt som utan smärta genom nya metoder och maskiner, jag erhållit på mitt kontor.

Dr. Cecil C. Jeffrey
Tandläkare

Undersökning och beräkningar gratis.
ALLT ARBETE GARANTERAS. PRISEN ÄRO MODERATA.
Telefonera Garry 3030 för upplysningar eller möte.
HORNET LOGAN och MAIN INGDANG FRÅN LOGAN AVE.
Jag talar med eder på edert eget språk.

Office: Steinman Block Telefon St. John 2447

Dr. Basil O'Grady

F. D. INTERNATIONAL DENTAL PARLORS
541 Selkirk Ave. WINNIPEG.

Jag har nyligen skaffat en svensk tandläkare från Chicago, som aflagt examen vid ett af de största universitet i Förenta Staterna. Han skall taga hand om det skandinaviska departementet och kan använda alla de senaste och mest moderna metoderna, som användas af moderna tandläkare. Personer, som äro bosatta utanför Winnipeg, uppmärksammas särskildt. Skrif på edert eget språk.

Afgifterna mycket moderata för första klassens arbete.

OXY-ACETYLEN VÄLLNING APPARAT OCH TILLBEHÖR

Vi kunna lämna er en grundligt praktisk utrustning från \$100 till högre pris. Det borde finnas åtminstone en sådan i vart distrikt för att reparera kvick och SPARA TID och PANGAR. Farmare med traction maskiner lägga sig till med vällningsapparater och göra reparationer för sig själva och grannarna. Vi go fria instruktioner till köpare.

SÄND ERT BRÄCKTA GJUTGOODS HIT.

Cylindrar som gått hål på eller annat dylikt att reparera. Vi borra om cylindrar, justera vevställningar, göra reparationer på ångpannor och äro i stånd att utföra alla sorts reparationsarbeten fernat.

Intet för stort eller för smått.

GEIGER WELDING WORKS,
166 FIRST AVE. NORTH, DEPT. "L", SASKATOON, SASK.

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKARENSKALTEN.

N. ROSENBERG CO.,
DR. T. W. ROSENBERG, MD. PH.D.
BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG
Privata och nervösa sjukdomar,

försäkrade af ungdoms-dårsaker, onaturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom försäppning, förlust af lífskraft, opasslighet för affärslivet, njur- och blås-sjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.

"LIFVETS HEMLIGHETER"

en af oss utgifven bok på 68 sidor, omhändertande livets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v., den borde läsas af hvarje ung man. Sändes tilltill försigtligt omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref inländer till adressen

ROSENBERG CO., 180 No. Dearborn St., Chicago, Ill., U. S. A.
N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Rooms 209-210, Chicago, Ill.

MADE IN CANADA

INSURES PERFECT BAKING RESULTS
GARANTERAD ATT VARA GJORD AF INGREDIENSER, VISADE PÅ ETIKETTEN OCH INGA ANDRA.

MAGIC BAKING POWDER
CONTAINS NO ALUM
MADE IN CANADA
E.W. GILLET CO. LTD.
TORONTO ONT.